

CHAPTER – 56

ஐவகை நிலங்களில் சுற்றுச் சூழலில் ஆதிக்கம்

முனைவர் ம. விஜயலட்சுமி

கௌரவ விரிவுரையாளர், முதுகலை வரலாற்று ஆய்வுத் துறை,
திருவள்ளூர் அரசு கலைக் கல்லூரி, இராசிபுரம், நாமக்கல் மாவட்டம்.

முன்னுரை

“எந்த அளவுக்கு புவியியல் கூறுகளை மாற்ற முடியாதோ அந்த அளவுக்கு அவை மனிதச் செயல்களைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன” என்று ஆர். சத்தியநாதய்யர் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஒரு நாட்டின் வரலாற்றில் பூகோளத்தின் தாக்கம் தவிர்க்க முடியாது. புவியியலும் வரலாறும் ஒட்டிப் பிறந்த இரட்டைக் குழந்தைகள். மக்களின் வாழ்க்கையையும் புவியியல் தீர்மானிக்கிறது. அப்படித் தீர்மானிக்கப்பட்ட வாழ்க்கையை வரலாறு பிரதிபலிக்கிறது. பண்டைக்காலத் தமிழர்கள் இயற்கையை இறைவனாகக் கருதினர். இயற்கை ஆற்றல்களை இறைவனின் வெளிப்பாடுகளாகப் பார்த்தனர். சங்ககால சமுதாயத்தில் அறிவு ஆராதிக்கப்பட்டது. திருவள்ளூர் அறிவுடைமை பற்றி ஒரு அதிகாரமே எழுதினார். எங்கு அறிவு சுதந்திரம் இருக்கின்றதோ அங்கு அறிவியல் வளர்கிறது. பண்டைய தமிழ் நாட்டில் அறிவு சுதந்திரம் இருந்தமையால் அறிவியல் வளர்ந்தது.

இயற்கையோடு இயற்கையாக வாழ்ந்த முற்கால தமிழர் இயற்கை ஆற்றல்களைக் கூர்ந்து கவனித்து, தகவல்களைச் சேர்த்து, அவற்றை முறைப்படுத்தி, வகைப்படுத்தி, இலக்கியத்தில் பதிவு செய்தனர். உழவர்கள் சூரியன், சந்திரன் ஆகியவற்றின் இயக்கங்களையும் பருவங்களையும் நன்கு அறிந்திருந்தனர். அதற்கேற்ப விவசாயம் செய்தனர். பரதவர் சூரியனின் நிலையை வைத்து சந்திரமானக் காலத்தைக் கணித்தனர். பன்னிரெண்டு ஆண்டுகளை ஒரு மாமாங்கமாகக் கருதினர். தமிழரின் சமய விழாக்கள் சூரியமான முறைக்கும், சந்திரமான முறைக்கும் இடையே ஏற்படும் கால வேறுபாட்டுக் கேற்ப மாறுபட்டன. தொல்காப்பியர் நிலத்தைக் குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, நெய்தல், பாலை என்று ஐவகையாகப் பாகுபாடு செய்துள்ளார். இவற்றில் இயற்கைப் பின்னணி உள்ளது.

நிலத்தில் வாழும் தாவரங்களையும், விலங்குகளையும் இணைத்துப் பார்ப்பதாகச் சூழலியல் விளங்குகிறது. சுற்றுச்சூழல் மாசுபாடுகளைக் நீர் மாசுபாடு, கடல் மாசுபாடு, மண் மாசுபாடு, உணவு மாசுபாடு, காற்று மாசுபாடு, கதிரியக்க மாசுபாடு, இரைச்சல் மாசுபாடு, மனையக மாசுபாடு, திடக்கழிவு மாசுபாடு என்று அறிஞர் பகுத்து கூறியுள்ளனர். மேற்கூறிய மாசுபாடுகள் இன்றைய கால கட்டத்தில் நடைமுறையில் இருந்தாலும் சங்க காலத்தில் சுற்றுச்சூழலின் மாறுபாடுகள் எவ்வாறு இருந்தன என்பதை பற்றி சங்க இலக்கியங்களின் துணை கொண்டு ஆராய்ந்து விளக்குவதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஐந்திணைப் பாகுபாடு

திணை என்பது, இயற்கை சார்ந்த சொல். இந்த இயற்கையை முதல், கரு, உரிப் பொருள்களின் அடிப்படையில் தொகுத்துக் காட்டுவது தான் திணைக் கோட்பாடு. இந்த ஐந்திணைப் பாகுபாடு, இன்றளவும் வியப்பானதாகவும் முழுமையானதாகவும் கருதப்படுகிறது. இத்திணைக் கோட்பாட்டைத் தெய்வத்துடன் இணைத்துக் காட்டி விளக்குவதாய் பின்வரும் தொல்காப்பிய நூற்பாவைக் குறிப்பிடலாம்:

“மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்

சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்

வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்

வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்

முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச்

சொல்லிய முறையான் சொல்லவும் படுமே!”¹

ஐந்திணைப் பாகுபாட்டின் அடிப்படையில் பழந்தமிழர் வாழ்ந்தமையைத் தொல்காப்பியர் விளக்கியுள்ளார். மேலும், அவற்றுள்

“நடுவண் ஐந்திணை நடுவணது ஒழிய படுதிரை வையம் பாத்திய
பண்பே!”²

என்னும் நூற்பாவின் வழி, நடுவண் பாலையை விலக்கிப் பண்டைக் காலத் தமிழர்கள் இயற்கையுடன் இயைந்து வாழ்ந்தமையும் அவர் குறித்துள்ளார்.

சுற்றுச்சூழலியல்

சுற்றுச்சூழல் என்ற சொல் சுற்றுப்புறங்களை உணர்த்தும் சொல்லாக்க விளக்கமாகும். இது ஒருங்கிணைந்த சொல்லாகக் கருதப்படுகிறது. ஏனெனில், இது உயிரினங்கள் வாழும் முறைமைகளையும், நீர், உணவு, சூரிய ஒளி ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கியதாகும்.³ இவற்றுடன் நிலத்தில் வாழும் தாவரங்களையும் விலங்குகளையும் இணைத்துப் பார்ப்பதாகச் சூழலியல் விளங்குகிறது. இன்றைய நடைமுறை வாழ்வில் மிகப்பெரும் வாழ்வியல் சிக்கலாக உருவெடுத்திருப்பது சூழலியல் சீர்கேடாகும்.⁴ காற்று, நீர், மண், விண், ஆகியன இயற்கைச் சக்திகள், சூழலில் ஏற்படும் சமநிலைக் குலைவால் மிகப்பெரும் பாதிப்புகளை மனித குலத்திற்கு ஏற்படுத்துகின்றன. இச்சூழல் மாசுப்படுகளைக் காற்று வெளி மாசுபாடு, நீர் மாசுபாடு, கடல் மாசுபாடு, மண் மாசுபாடு, உணவு மாசுபாடு, கதிரியக்க மாசுபாடு, இரைச்சல் மாசுபாடு, மனையக மாசுபாடு, திடக்கழிவு மாசுபாடு என்று அறிஞர் பகுப்பர்.⁵

முல்லைத் திணைக் கோட்பாடு வலியுறுத்திய இயற்கையோடு ஒன்றிணைந்து வாழும் முறைமையையே, பின்னர்ச் சுற்றுச் சூழல் அறிஞர்களும் பரிந்துரைக்கின்றனர். எனவே, திணைக் கோட்பாட்டுடன் தொடர்புடையதாகச் சூழலியல் கோட்பாட்டை விளக்குவதில் ஆழ்ந்த பொருள் உள்ளது⁶.

திணைப் பார்வையில் சுற்று சூழலியல் கோட்பாடு

“முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையில் திரிந்து

நல்லியல்பு இழந்து நடுங்குதுயர் உறுத்துப்

பாலை என்பதோர்ப் படிவம் கொள்ளும்”⁷”

என்பதால், ஐந்திணைப் பாகுபாட்டில் பாலை என்ற நிலப்பரப்பு தற்காலிகமானது. இயற்கையானதன்று எனப் பழந்தமிழர் உணர்ந்திருந்தமை தெளிவு. பழந்தமிழர், தங்களுக்காக இயற்கையை மாற்றி அமைத்துக் கொள்ளாது, இயற்கையோடு இயைந்து அதன் அமைப்புகளுக்கு ஏற்றவாறு, தங்கள் வாழ்வியல் முறைகளைச் அமைத்துக் கொண்டனர். இயற்கையின் மடியிலேயே பிறந்து, வளர்ந்து, வாழ்ந்து, மடிந்து போயினர். அதற்கேற்பவே ஐவகை நிலங்களையும், அவற்றுக்கான பொழுதுகளையும் வகுத்தனர். ஒவ்வொரு நிலத்தினையும் சிறப்பித்து, அம்மக்களின் தொழில் சார்ந்த வாழ்வியல் முறைகளை முதன்மைப்படுத்தி, சிறு பொழுதுகள் மற்றும் பெரும் பொழுதுகளாக வகைப்படுத்தினர். இப்பின்புலத்தைக் கொண்டே இயலக்கியங்களும் படைத்தனர்.

ஆலைகளில் இருந்து வெளிப்படும் கரிய புகையானது காற்றில் கலந்ததன் காரணமாகக் காற்றின் தூய்மை கெட்டு, அக்காற்றை எதிர்கொள்ளுகின்ற பொருட்கள் யாவும் பாதிப்புகளுக்கு உள்ளாகின்றன என்ற பொருள்பட பட்டினப் பாலையின் பாடல் வரிகள் பின் வருமாறு அமைந்துள்ளன.

“கார்க் கரும்பின் கமழாலைத்

தீத் தெறுவிற் கவின் வாடி

நீர்ச் செறுவி னீனெய்தற் பூச்சாம்பும்”⁸

சாறுமிக்க கரும்பினை வெல்லம் தயாரிப்ப தற்காகச் சாறு பிழிந்தெடுக்கம் பொருட்டு ஆலைகளில் இடும் போது பிழிந்தெடுக்கப்பட்டுக் கிடைக்கும் மணக்கின்ற சுவைமிகு கரும்புச் சாற்றை நெருப்பிலிட்டுப் பாகாகச் காய்ச்சும் போது அதிலிருந்து வருகின்ற வெப்பத்தினாலும் புகையினாலும் மாசு படிந்த வெம்புகைக் காற்று அருகிலுள்ள நெய்தலாகிய வெள்ளாம்பல் பூக்களின் மீது படிந்தால், அப்பூக்கள் காற்றின் வெம்மை தாங்க முடியாமல் பூக்கள் வாடி, வதங்கி, சுருங்கி, ஆலையப் புகையின் மாசு படிந்ததனால் அப்பூக்களின் அழகு கெட்டு காணப்படுகிறது. இதனால் சுற்றுச் சூழல் மாசுபடுகிறது என்பதை தெளிவாக அறிய முடிகிறது.

நிலமாசுபாடும் காற்று மாசுபாடும்

“அற நிலைஇய அகண்டிற் சோறு வாக்கிய

கொழுங்கஞ்சி யாறு போலப் பரந்தொழுகி ஏறுபொரச்

சேறாகி”⁹

சங்க காலத்தில் மண் நிலம் சேறாக மாசுபடுவதும் அந்நிலத்தின் மீது தேர் சென்றதால் எழுந்த புழுதி காற்றில் அடித்துச் செல்லப்பட்டு அரண்மனை மாளிகையை அழுக்கடையச் செய்துள்ளதுமான செய்தி மேற்கண்ட பாடல் வரிகள் மூலம் அறியமுடிகிறது.

“தேரோடத் துகள் கெழுமி நீறாடிய களிறு போல

வேறுபட்ட வினையோவத்து வெண்கோவில் மாசூட்டும்”¹⁰

எருதுகள் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதியதன் விளைவாக சகதியும் சேறுமாக ஆக்கப்பட்ட நிலப்பரப்பானது நன்கு காய்ந்த பின், அந்த நிலப்பரப்பின் மீது தேர்கள் விரைவாக ஓடியதால் எழுந்த புழுதியும் தூசும் வெள்ளை நிறத்துடன் கோவில் போன்று உயர்ந்து சிறந்து விளங்கிய அரண்மனை மாளிகை மீது படிந்து உடல் முழுவதும் சாம்பல் பூசிக் கொண்ட யானையைப் போன்று மாசு, படிந்து அழகு கெட்டு அரண்மனையின் அழகை மாசுபடுத்திக் காட்சியளிக்கின்றது.

மண் நிலம் சகதியாக மாசுபடுத்தப்பட்ட காட்சியும், அச்சகதியின் காய்ந்த மண் துகள்கள் தேரோட்டத்தின் விரைவு காரணமாக காற்றின் மூலம் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு மாளிகையின் மேல் படிந்து மாசுபடுத்திய காட்சியும் அவ்விடத்தின் சுற்றுச் சூழல் மாசுபாட்டைத் தெளிவாக விளக்குகிறது.

“தோடே மடலே ஓலை என்றா
ஏடே இதழே பாளை என்றா
ஈக்கே குலை என் நேர்ந்தன பிறவும்
புல்லோடு வரும் எனச் சொல்லினர் புலவர்!”¹¹

“இலையே முறியே தளிரே கோடே
சினையே குழையே பூவே அரும்பே
நனை உள்ளறுத்த அனையவை எல்லாம்
மாளொடு வருஉம் கிளவி என்ப!”¹²

புல்லையும் மரத்தையும் தனித் தனியாகப் பிரித்துக் குறிப்பிடுவதன் மூலம், தொல்காப்பியருக்கு முன்பே பல்வேறு இயல்புகள் கொண்ட தாவரங்களைத் தமிழ் மக்கள் அறிந்திருந்ததையும் அவர்களது இயற்கை சார்ந்த நுண்ணறிவையும் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. மேலும், பருவத்தின் பகுப்பும் சூழல் அறிவில் மிக முக்கியமான ஒன்று. ஆறு பருவங்களாகத் தமிழர் ஆண்டைப் பகுத்துள்ளனர். இப்பாகுபாடும் சூழலியல் அடிப்படையில் நிகழ்ந்ததே. அக்கால மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்ததாகவும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் வழி அறியமுடிகிறது¹³.

முடிவுரை

சுற்றுச் சூழல் மாசுபடும் செயல்கள் இன்று நேற்று எழுந்த புதிய செய்தியல்ல. மனிதன் நாகரிகமாக வாழக் கற்றுக் கொண்ட நாள் முதலாக இருந்து வந்துள்ளது எனலாம். வரலாற்றுக் கால மனிதனுக்கும் சூழலுக்கும் இருந்த தொடர்பானது இரு சாராரும் சீரான பலன் பெறும் தன்மையாக இருந்திருக்கிறது. காலம் மாற, மாற மக்கள் தொகை பெருகப் பெருக, தேவைகள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க சுற்றுப் புறச் சூழலின் தன்மையும் மாறு படலாயிற்று.

சங்க காலத்தில் சூழல் மாசுபாட்டின் விளைவுகள் பெரிதும் பாதிக்கக் கூடியதாக இருந்திருக்காது. ஆனால் தற்போது மாசுபாடுகள் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. இதை

அறிவியல் வல்லுநர்கள் கண்டறிந்து வருங்கால மக்கள் தூய்மையான சுற்றுப்புறச் சூழலில் நலமுடன் வாழ வழிகாண வேண்டும்.

அடிக்குறிப்புகள்:

1. தொல்காப்பியம் அகத்திணை.951.
2. தொல்காப்பியம் அகத்திணை.948.
3. மகிழேந்தி, “சுற்றுச்சூழலியல் நோக்கில் சங்கத் தமிழகம்” ப.1
4. காலச்சுவடு, அக்டோபர்,2006, ப.38.
5. மகிழேந்தி, “சுற்றுச்சூழலியல் நோக்கில் சங்கத் தமிழகம்” ப.34
6. கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி, “பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகம் வரலாற்றுப்புரிதலை நோக்கி” ப.158.
7. சிலப்பதிகாரம் காடுகாண்., 64 – 66.
8. பட்டினப்பாலை : 9 –12.
9. பட்டினப்பாலை : 43 – 46. 10. பட்டினப்பாலை : 47 –50.
11. தொல்காப்பியம் மரபியல். 1586.
12. தொல்காப்பியம் மரபியல்.1587
13. காலச்சுவடு, இதழ், 82, ப.35.